

antager, at de blive af den samme Værdi for en Regjering som andre Løfter og Forhaabninger, det ærede Medlem kan have fremfat for Regjeringen angaaende Situationen. Jeg skal med Hensyn til disse Spørgsmaal hævde, hvad jeg har udtalt paa Udvalgets Begne, og vi kunne ikke i den Henseende lade vor Opfattelse af disse Spørgsmaal undergrave. Selvfølgelig kunne de optages til Overveielse, det kan ethvert Spørgsmaal; men det ærede Medlem tager feil, naar han saaledes tror strax at kunne bortforklare Udvalgets Stilling og mene — ja, jeg behøver iøvrigt ikke at sige det — at derpaa kunde nogen ny Regjering bygge videre. Naar det ærede Medlem iøvrigt talte om en Million, saa vil jeg gjøre opmærksom paa, at det er 250,000 Kroner + et Beløb af 200,000 Kroner for gamle Skibe, og det ærede Medlem huffer vel, at han vilde bevilge 2 Millioner til det samme Diemed. Hvad nu angaar en Bemærkning, der blev fremfat af det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Corn. Petersen) med Hensyn til Rigsretten, saa skal jeg udtale, at man faaer ikke Rigsrettens Mening at høre om Spørgsmaal, som man ikke forelægger den, og det vil til enhver Tid bero paa et Folkething, om det vil forelægge Rigsretten de Spørgsmaal, som staa politisk en Regjering og Folkethinget imellem. Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) udtalte, at det var et helt andet Forum, for hvilket man først kunde indbringe provisoriske Finantslove, det var de forskjellige Fogders Forum omkring i Landet, idet man først vilde forbre en Kjendelse af dem om, hvorvidt de i deres Embedsstilling turde byde sig for en saakaldt provisorisk Finantslov, der, selv om den paaberaabte sig § 25, dog ikke i noget Punkt kunde paaberaabe sig denne Paragraf, medens den var i positiv Strid med Grundlovens § 49, og naar da Fogden, som man naturlig maatte antage, frikjendte Kjøbmanden for at betale Told og tillige frikjendte enhver Anden for at betale direkte Skat, saa vilde den provisoriske Finantslov saaledes blive ødelagt i de forventede Følger for Regjeringen, at denne muligen politisk vilde allerede strax være straffet saaledes, at der kunde findes et Folkething, som var saa naadigt, at det ikke vilde have Regjeringen straffet for Rigsretten. Men selv om en Rigsret skulde tænkes at kunne give et andet Svar end det, som det anklagende Folkething ønskede, da er jeg overbevist om, at den Slags Seire for den Slags Regjering vilde alligevel være de kompletteste Nederlag. Det have vi set Exempler paa hertillands, om ikke ligefrem i dette Tilfælde, saa i Rigsretstilfælde med Hensyn til Bevillingssager. Det ærede Medlem sagde, at han fandt det ikke vanærende for en Regjering at trække sig tilbage. Nei, i Almindelighed taget betragtes det som hædrende for en Regjering at trække sig tilbage, naar den ikke længere besidder den fornødne Tillid for at kunne regjere, men her ere vi komne ind i en saadan Til-

stand, at man næsten skulde tro, at den reaktionære Familie hertillands har indgaaet saadanne Forpligtelser, at Reaktionen mener, at det er vanærende for en Regjering at trække sig tilbage uden Hensyn til den Stemning, den har imod sig. Det er, som sagt, Principer, der ikke staa i nogen Forbindelse med funde konstitutionelle Grundsætninger; men det kan, som sagt, endda komme ind i den reaktionære Familie, naar visse Bestræbelser, visse Formaal optages, som ikke staa i direkte Forbindelse med dette, at regjere for at gjøre det Folk lykkeligt og veltilsfreds, hvorover der regjeres. Jeg har nu altid været af den Anskuelse, og er det fremdeles, at jeg kun anser det for hæderligt, at en Regjering regjerer i Overensstemmelse med Folkets Tillid. Jeg skal slutte med disse Bemærkninger. Jeg finder ikke paa nogen Maade, at den nuværende Stilling er mørk. Ivertimod. Jeg siger, at naar man nu, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hanlen) udtalte, efter i adskillige Aar at have hørt tale om, at, dersom vi ikke vilde være artige, saa skulde vi blive tvungne dertil, og vilde vi ikke bevilge Penge, saa kunde Regjeringen godt undvære vore Bevillinger, ja endog ere naaede saa vidt, at reaktionære Blade ustraffet have opfordret til at suspendere Forsætningen, indtil Folket blev stifteligt og valgte de Mænd, som Regjeringen vilde have, saa siger jeg, at det i en vis Forstand er glædeligt, at vi faae Spørgsmaal saa vidt frem, eller at vi i alt Fald kunne faae Taler derom saa vidt frem, at vi kunne sige: Luf Døren op og lad os se, om der er noget. Det gaar ikke an, at vi have denne Indretning eksisterende i vort konstitutionelle Liv til at sætte ondt Blod og virke til overordentlig Forstyrrelse, og det er ganske naturligt, at enhver Regjering, der vil true med Nogetsomhelst, som ligner dette, vil om kortere eller længere Tid, jeg tror nu om kortere, haardt for sit eget Bedkommende komme til at fortryde det; thi det vil være ledsaget af saa mangfoldige Misfælder for denne Regjering selv, at den ikke kan holde sig, efter at have gjort saadanne Forsøg; og paa samme Maade tror jeg, at det skal lykkes Folkethinget efter den hele taalmodige, moderate og hensynsfulde Stilling, som er indtagen i dette som ogsaa i andre Spørgsmaal, at vinde Anerkjendelse overalt, hvor denne Anerkjendelse forøvrigt er fornøden udenfor den høje Regjerings Kreds, for denne sin Stilling, og komme, hvad der end komme vil, man vove, hvad man vove vil, saa er det min som det er dette Folkethings Overbevisning, at vi, støttede paa den Stilling, vi have indtaget, trostlig kunne gaa hjem og aflægge Regnskab for vore Valgere.

**Winther:** Jeg var desværre nødt til at være fraværende her fra Salen i nogen Tid, men da jeg kom tilbage, hørte jeg, at mine forrige Udtalelser have været Gjenstand for en maaste ikke